

Larix decidua 'Fastigiata'

modrzew europejski 'Fastigiata'

Stara odmiana modrzewia europejskiego charakteryzująca się wąskim, kolumnowym pokrojem. Tworzy wyraźny, prosty przewodnik oraz wzniesione, strzeliste pędy ułożone skośnie lub równoległe do osi drzewa. Nazwa często stosowana jako zbiorowa dla drzew modrzewi charakteryzujących się wąskim pokrojem. Na świecie rozróżnia się kilka typów o mniej lub bardziej kolumnowym pokroju, z których pobierane są zrazy do szczepienia, co tłumaczy dosyć spore różnice pokrojowe poszczególnych selektów w obrębie odmiany. Wiosną pojawiają się jasnozielone, delikatne, niekłujące igły, które latem są ciemnozielone, a jesienią przebarwiają się na żółto-brązowy kolor i opadają. Szpilki na krótkopędach wyrastają pęczkami (w pęczku jest od 20 do 40 igieł), zaś na długopędach pojedynczo i są ułożone skrętolegle. Przyrost roczny około 30 cm. Drzewo po 10 latach uprawy dorasta do około 4-5 m wysokości, przy docelowej wysokości to około 10 m. Modrzew jest drzewem jednopiennym, tj. na jednym osobniku występują zarówno kwiaty męskie jak i żeńskie. Kwiaty rozwijają się na krótkopędach wczesną wiosną. Szyszki żeńskie są sterczące, różowoczerwone, później zielenieją, męskie są bardzo małe, żółte i umieszczone pod spodem gałązek. Tak jak inne drzewa nagonasienne modrzew jest rośliną wiatropylną. Dojrzałe szyszki są brązowe, jajowate lub owalne, mają od 2 do 4 cm długości i około 2 cm średnicy, są wzniesione do góry. Drzewo preferuje przeciętną glebę ogrodową o odczynie kwaśnym, przepuszczalną ale o umiarkowanej wilgotności. Stanowisko słoneczne. Odmiana odporna na mróz. Dzięki gęstej i wąskiej koronie z powodzeniem może być sadzona w parkach oraz ogrodach, pojedynczo lub w grupach. Polecana na wysokie szpalery oraz do tworzenia osłon przeciwwiatrowych. Pierwszy opis odmiany pochodzi ze szkółki Sénéclauze we Francji z 1868 roku, jednak już w 1833 roku była odnotowana w polskiej szkółce w Niedźwiedziu.

autorzy opisu tekstowego: Tomasz Dymny; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: szkółka Sénéclauze we Francji 1868
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły opadające na zimę
owoce	brązowe czerwone szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste

wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego odczyn kwaśny
rodzaj gleby	próchniczna przeciętna ogrodowa piaszczysta
walory	ozdobne z liści/igieł ozdobne szyszki/szyszkojagody ozdobne pędy odporność na zanieczyszczenia ładne jesienne zabarwienie ciekawy pokrój
zastosowanie	soliter (pojedynczo) w grupach kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) szpaler drzewo alejowe parkowe zadrzewienia krajobrazowe parki ogrody przydomowe
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Larix decidua* 'Fastigiata' w Polsce

PUDEŁKO Danuta Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych
SZMIT Szkółka